

Záměr této doktorské práce kombinuje možnosti orální historie v teorii a praxi. První část spočívá v přípravě předložených výsledků výzkumu zaměřeného na mapování a chápání nedávné historie za pomoci orální historie dvanácti obětí komunistického režimu vězněných v 50. letech na Jáchymovsku. V práci nejprve demonstruji přehled použití metody orální historie a myšlení o ní v zahraničním i českém kontextu. Za pomoci této metody pak předkládám empirický materiál v podobě životních příběhů a osobních svědectví bývalých politických vězňů, kteří jsou po roce 1989 organizováni v Konfederaci politických vězňů ČR. Vedle metodologicky podloženého sběru, analýzy a interpretace úryvků jejich životopisných vyprávění poukazují na možnosti dalšího zpracování a představení takto vedeného výzkumu laické i odborné veřejnosti. Vycházím z premisy, která tvrdí, že osobní svědectví pamětníků znamenají příspěvek k poznání malých dějin a jejich lidského aspektu – zde v kontextu politické perzekuce v 50. letech. V předkládané práci také nastiňuji postupný vývoj svého badatelského projektu, který se mi podařilo rozšířit a propojit s akademickou prací dalších kolegů, čímž vznikl (snad) ojedinělý multidisciplinární projekt několika českých doktorandů. Společné úsilí vyústilo v podobě nezávislé dobrovolnické organizace s názvem Političtí vězni.cz, kterou představuji v samostatném oddílu.